

vi over for hinanden kan godtgøre, at de mange penge, vi faktisk taler om i disse sager, også gør den nytte, som Folketinget mener de skal gøre. Derfor vil jeg om den lille detalje sige til fru Anne Baastrup, at den tager vi gerne med, når vi til sin tid skal have den større diskussion, hvor vi altså gerne tager alle små detaljer med.

Tove Fergo (V):

Der er mange gode og positive forslag i SF's beslutningsforslag, og der er mange synspunkter, som vi kan være helt enige i:

Der skal være en bedre koordinering mellem hospitalet og lokalpsykiatrien. Der skal være en analyse af tavshedspligtsreglerne, hvilket der også er behov for, og vi er helt enige i mange af intentionerne i SF's forslag. Det er nogle gode og gennearbejdede synspunkter, der kommer frem, og det er nogle interessante bemærkninger, der er til forslaget. Det er også en god oversigt over, hvad Folketinget har foretaget sig inden for de senere år vedrørende de sindslidende.

Når det er sagt, må jeg på Venstres vegne samtidig sige, at vi ikke kan støtte forslaget, sådan som det foreligger, og det vil jeg godt begrunde hvorfor vi ikke kan:

Det er efter vores mening alt for detaljeret; der er alt for meget detaillovgivning herinde fra Folketinget. Vi mener, at amterne og kommunerne skal have så vide rammer for selvstyre som muligt, og det er kun i det øjeblik, hvor de ikke lever op til det ansvar, som de selvfølgelig har, at vi må gribe til detaljeret lovgivning herindefra.

Vi synes heller ikke, dette er tidspunktet at komme med beslutningsforslaget på, for der sker fantastisk meget positivt i øjeblikket. Det er ikke længere siden end september måned, at Amdrårdsforeningen inviterede til en psykiatrikonference i Aalborg, og i den forbindelse udgav den en pjece om sine visioner, om psykiatriens ønsker til fremtiden, og mange af de mål, som Amdrårdsforeningen sætter op i sine visioner – de vigtigste af de principper, de fremfører – ligger helt i forlængelse af SF's forslag og af de tanker, vi er fremkommet med her i Folketinget i forbindelse med bl.a. den forespørgselsdebat, vi havde den 1. februar.

Som en anden begrundelse for ikke at lovgive på området nu, vil jeg også gøre opmærksom på de mange penge, som Folketinget ekstraordinært har sat af til psykiatrien. Der er på satspuljen blevet afsat 775 mio. kr., og der bliver nu i

forbindelse med finansloven vedtaget at bruge 400 mio. kr. ekstra på psykiatrien.

Så vi synes ikke, at det lige nu er tiden at komme efter amterne og kommunerne. Der er så meget positivt i gang ude omkring, og vi mener ikke, at vi kan støtte en så detaljeret lovgivning.

Vedrørende distriktspsykiatrien kan jeg nu alligevel ikke lade være at komme med en noget forbavset kritik. Når man ser på tallene, som bl.a. fremgår af regeringens statusredegørelse, så er der 20.000 patienter i behandling i distriktspsykiatrien; men der er kun et personale på 718 personer til disse 20.000 patienter.

Grunden til, at jeg nævner det, er, at vi jo taler om distriktspsykiatri i dybden, altså kvaliteten i distriktspsykiatrien, og man kan vel næppe kalde det en distriktspsykiatri, når man har ansat en psykiater og en sygeplejerske og de skal dække et halvt amt. Københavns Amt har ansat 27 personer i distriktspsykiatrien til at betjene et befolkningsunderlag på 600.000 mennesker. Spørgsmålet er, om man kan kalde det andet end et nødtørfigt beredskab.

Så der er brug for en forbedring af distriktspsykiatrien, men det tror vi også på kommer. Det er intentionerne fra Amdrårdsforeningen, og der er sat penge af til det.

Det sidste, jeg skal sige nu, vedrører tavshedspligtsreglerne. Det er et problem; det erkender vi, og derfor vil vi meget gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet se på, om vi ikke kunne nå frem til en eller anden form for løsning på tavshedspligtsproblemerne.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Tove Fergo, hvad det konkret er, der er for detaljeret i det forslag til rammelovgivning, som vi lægger op til. Jeg troede, at fru Fergo var enig i, at der skulle være geografisk fordelte distriktspsykiatriske centre med fastsættelse af minimumsåbningstider. Der står ikke noget om, at der skal være døgnåbent. Der står ikke noget om, at det skal være fra kl. 9 til 16. Der står bare, at der skal være nogle principper.

Telefonvagten, er det det, der er for meget? Er det kravet om tværfagligt personale med udgående funktioner, fru Tove Fergo synes er for meget? Er det kravet om fastlæggelse af behandlingsplaner? Eller over i socialpsykiatrien, hvor det eneste, der ikke på nuværende tidspunkt er i socialpsykiatrien, er det, at der i til-